

ע"פ 32306/06/16 - מדינת ישראל נגד יונתן ארזואן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 32306-06-16

19 ינואר 2017

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ואדים סיגל

יונתן ארזואן ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

לפני כבוד השופטת רחל ברקאי

המערערת

נגד

המשיב

פסק דין

בפני בקשת המשיב, אשר באה מפי בא כוחו לפסול עצמי מלשבת בדין בערעור הנדון.

ערעור זה, אשר הוגש על ידי המדינה, נקבע בפני לדיון ביום 18.9.16, כאשר במסגרת הודעת הערעור ביקשה המערערת לצאת כנגד פסק הדין של בית המשפט לתעבורה בבאר-שבע, מיום 2.5.16, בתיק תת"ע 6054-02-15, במסגרתו התקבלה טענת המשיב ולפיה אין הוא נדרש להשיב לאשמה. בהתאם, זוכה המשיב מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות אשר יוחסה לו, לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה.

הודעת הערעור שהוגשה עוסקת במכשיר לבדיקת אלכוהול בנשיפה מסוג "ינשוף". אופן הבדיקה באמצעות המכשיר מוסדר בתקנה 169 ז' לתקנות התעבורה.

במסגרת הערעור ביקשה המערערת להתמקד בשאלה האם כדעת בית המשפט קמא, כדי שהבדיקה המבוצעת באמצעות ה"ינשוף" תחשב לתקינה - אסור כי יהיה הפרש העולה על 10% בין נתון המדידה המופק על ידי החיישן האינפרה אדום בנשיפה הראשונה לבין הנתון המופק על ידי החיישן האלקטרוכימי בנשיפה השנייה של המכשיר, או - כדעת המערערת - המדובר בנתוני מדידה, אשר בשל שיטת הפעולה השונה של החיישנים, אין מקום להשוות ביניהם, ולפיכך הבדיקה המבוצעת על ידי "ינשוף" תהיה תקינה, אף אם קיים הפרש העולה על 10% בין הנתונים של שני החיישנים השונים בנשיפות השונות.

כאמור, ביום 18.9.16, התקיים דיון בפני, אשר היה קבוע לשמיעת הערעור כשלבקשת ב"כ המשיב נדחה מועד הדיון למועד אחר. בתום הליך פורמלי זה ומתוך ידיעה ברורה שהיתה לי באותה עת, כי ערעור זה לא ימשיך להתברר בפני גיליתי דעתי לגבי תוצאת הערעור הצפויה בנדון, כאשר המלצתי לצדדים היתה כי דין הערעור להתקבל והעניין צריך לחזור ולהיבחן בבית משפט קמא על דרך של שמיעת מומחים רלבנטיים. הדברים האמורים אף מצאו ביטוי בסיפא של החלטתי ולפיה: "**הצדדים ישקלו בעיון רב הצעת בית המשפט שהועלתה במהלך הדיון, באופן שתייתר את המשך שמיעת הערעור.**"

במסגרת סדרי ניהול חדשים בבית המשפט נותרו ערעורי התעבורה מנותבים אל שולחני ועל כן נקבע הערעור הנדון על פי יומני. הודעה כאמור נשלחה לצדדים ולאחריה פנה ב"כ המשיב וביקש כי אפסול עצמי מלשבת בדין נוכח הדעה אותה השמעתי במהלך הדיון הקודם, לטעם המשיב יצר הדבר חשש אצל המשיב כי בית המשפט גיבש עמדה סופית באופן היוצר חשש ממשי למשוא פנים.

ב"כ המערערת השאיר הבקשה לשיקול דעת בית המשפט ואולם, במסגרת הדיון בפני חזר וסמך ידיו על מקצועיותו של בית המשפט.

כעיקרון, אין לומר כי כל דעה שיש לשופט בעניין הנדון לפניו, די בה כדי לפסול את אותו שופט שהרי שופט יש לו דעות בעניינים מעניינים שונים, בוודאי בשאלות משפטיות שעולות בנושא מסוים.

בנסיבות דנן, מתקשה אנכי לזכור לפרטים את הדעה אותה השמעתי בפני הנוכחים, שמא יש בה כדי ליצור חשש לכאורה למשוא פנים משום קיומה של דעה קדומה כזו או אחרת.

יחד עם זאת, כפי שצינתי לעיל, זכור לי כי בהינתן הידיעה שהיתה לי באותם זמנים כי הערעור לא ישמע בפני, הרשתי לעצמי להביע דעה נוקבת באשר לסיכויי הערעור.

מאחר והערעור נוגע לשאלה עקרונית בעלת השלכות רחבות ארציות, הנוגעת לשאלת תקינות הבדיקה המבוצעת באמצאות מכשיר ה"ינשוף", קיימת חשיבות כי החשש למשוא פנים יוסר מסדר היום.

בנסיבות אלו, וכדי למנוע החשש המכרסם בליבו של המשיב למשוא פנים, ראיתי לנכון לפסול עצמי מלדון בערעור.

הצדדים יקבלו מועד חדש לדיון בפני מותב אחר.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.